

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 20 - 26 octombrie 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

SFÂNTUL DUMITRU

sâmbătă, 26 octombrie 2013; ora 11.00 Sfânta Liturghie

VOCAȚIA PROPRIE

Într-o zi, un predicator subțiază ceața de pe acel lac din Cafarnaum și reaprinde soarele în inima mulțimii. Nu promite un nou și modern vas de pescuit bătrânului tată, nici o altă piață de desfăcerea a produselor obositei mame și nici nu-i păcălește pe tineri cu promisiuni de construire a unei fabrici.

El le sugerează o convertire, o schimbare în interior, o dispoziție nouă a sufletului pentru a începe o viață diferită la care El a venit să îi cheme: „Împărăția cerului este aproape”. Este o Împărăție care se construiește cu inima și nu cu lovituri de stat sau stratageme politice. O Împărăție care este personală și nu majoritară, care cere disponibilitate și nu comoditate, implicare și nu obișnuință.

O fi fost fascinația propunerii sau speranța unui viitor mai bun? Cert este faptul că tinerii, imediat ce sunt chemați de Isus, lasă totul și îl urmează. Rămâne atașat bărcii, precum o ancoră la o veche barcă, numai tatăl, în timp ce mama, cu brațele adunate la piept, caută să oprească tremurul inimii. „Ei să fie mulțumiți!”, se poate că își spun, privindu-i în timp ce tinerii se îndepărtează, călcându-se în picioare de bucurie.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Marius Scurt, Emaneul Faur, Tudor Naom și Octavian Pop**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

În sfârșit, cineva i-a tras afară din acea umiditate care a udat toată viața lor și a corodat orice fir de speranță, chiar dacă vor continua să astupe găuri și să cârpească mreje pe un vas care nu va cunoaște nici noapte nici zi, un vas care va străbate mări și secole fără număr.

Poate că aveau în suflete mii de proiecte, multe vise, dorințe infinite, cu toate că erau „castele” ale fanteziei umane... au fost suficiente o voce, o exortatie și o încredere care a devenit unica și cea mai mare certitudine capabilă să șteargă orice altă aspirație.

De ce? Visele umane sunt o plută fără certitudini, pe când proiectul lui Dumnezeu este o certitudine fără deziluzii. Omul navighează printre ape, iar Dumnezeu pășește pe deasupra.

Micul Cafarnaum va rămâne ca punct de plecare pentru coordonate tot mai îndepărtate, pentru porți necunoscute, pentru ținuturi noi. Ei vor folosi o mreajă pe care timpul și uzura nu o slăbește și care chiar și azi continuă să adune în ea oameni de orice limbă, culoare, naționalitate, câștigați de propunerea creștină. Ei visau la un orizont mai deschis al mării Galileiene și au găsit o vastitate a lumii. Ei visau la coșuri cu pești și, într-o zi, au aliniat 11, pline cu ce a rămas, după ce au mâncat și au saturat o populație numeroasă. Ei visau să se elibereze dintr-o umiditate și au găsit căldura unei lumini orbitoare.

Bătrânul tată, care a văzut cum scade pescuirea, așteaptă în van să revadă reîntoarcerea fiilor și, dacă se poate, chiar însoțiți de un pic de noroc. Mama nu-și va lăsa brațele slăbite jos, sperând că astfel va face ca fiii duși departe, de un Predicator, să simtă îmbrățișarea maternă.

Toate acestea în timp ce acei tineri, încă sceptici, care au văzut adevărata lumină a lumii, vor continua să comunice oriunde și oricând bucuria Împărăției.

O singură certitudine îi încurajează pe toți... fac ceea ce nu au visat niciodată, pentru că Dumnezeu i-a chemat la aceasta!

Tu la ce visezi?

Dumnezeu te cheamă la împlinirea **VOCAȚIEI PROPRII!**

Poate că ai în suflet mii de proiecte, poate multe vise, poate dorințe infinite **dar**, ascultă Vocea, exortatia, și ai încredere că drumul pe care l-ai ales, și pe care te cheamă Dumnezeu, este unicul și cea mai mare certitudine capabilă să sature setea ta de aspirare este acceptarea acestei vocații.